

TEKTONICKÁ POZICE GRANULITŮ NA ZÁPADNÍM OKRAJI ČESKÉHO MASÍVU
JE OHERSKÉ KRYSTALINIKUM SKUTEČNĚ SOUČÁSTÍ SAXOTHURINGIKA?

J. Konopásek^{1,2} a K. Schulmann³

¹Česká geologická služba, Klárov 3, 118 21, Praha 1, konopasek@cgu.cz

²Universita Karlova, PřF, Ústav petrologie a strukturní geologie, Albertov 6, 128 43, Praha 2

³EOST Strasbourg, 1 rue Blesig, 67084 Strasbourg Cedex, Francie, schulman@illite.u-strasbg.fr

V centrální části Krušných hor lze rozlišit tři výrazně odlišné tektonometamorfní jednotky:

- 1) Parautochtonní jednotka je tvořena metapelity, metadrobami a ortorulovým tělesem v jádře kateřinohorské klenby. Metamorfní podmínky v parautochtonní sekvenci dosáhly hranice mezi amfibolitovou a eklogitovou facií (~600°C za 14 kbar, Konopásek 1998) a podobné podmínky byly odhadnuty v odpovídajících horninách na německé straně Krušných hor (Rötzler et al. 1998).
- 2) Spodní příkrov je tvořen jemno- a hrubozrnnými ortorulami (především v okolí Měděnce a Oberwiesenthalu). Jeho spodní hranice je charakterizována výskytem mafických eklogitů, jejichž metamorfní podmínky (650-700°C, 26 kbar; Kláková et al. 1998) se výrazně liší od podmínek metamorfózy v okolních horninách. Podobné eklogity se objevují i na německé straně Krušných hor (Schmädicke et al., 1992) a stáří jejich metamorfózy bylo U-Pb datováním na zirkonech stanoveno na 338-344 Ma (von Quadt and Gebauer 1998; von Quadt and Günther 1999).
- 3) Svrchní příkrov je tvořen migmatitizovanými ortorulami s relikty kyselých granulitů (oherské krystalinikum, jöhstadtská synklinála, komplexy v okolí Zöblitz a Seidenbachu). PT podmínky granulitové metamorfózy v oherském krystaliniku byly odhadnuty na ~800°C a 20 kbar (Kotková 1993) a stáří granulitové metamorfózy metodou U-Pb na zirkonech stanoveno na ~342 Ma (Kotková et al. 1996). Horniny metamorfované v granulitové facií v německé části Krušných hor ukazují podobné metamorfní podmínky, kterých bylo dosaženo také za ~342 Ma (Willner et al. 1997; Kröner and Willner 1998).

Výše uvedená data naznačují, že během spodního karbonu v době okolo 340 Ma existovaly na západním okraji Českého masívu v blízkosti sebe dvě tektonické jednotky, které nemohly být odvozeny z jedné kontinentální domény, protože ve stejné době jeví výrazně rozdílný termální gradient. Hranice mezi parautochtonní metasedimentární sekvencí a spodním příkrovem s eklogity je tedy nově interpretována jako hlavní tektonická hranice mezi jednotkou saxothuringika a východně ležícím jádrem Českého masívu. Horniny spodního a svrchního příkrovu jsou interpretovány jako středno- a spodnokorové horniny s výraznou afinitou k horninám moldanubika, reprezentující exhumovaná hlubší patra tepelsko-barrandienské jednotky.

Kláková, H., et al. (1998): *Journal of the Geol.Society London*, 155, 567-583.

Konopásek, J. (1998): *Lithos*, 42, 269-284.

Kotková, J. (1993): *Czech Geol. Survey Spec. Pap.* 2, 56 p.

Kotková, J. et al. (1996): *Geol. Rundschau*, 85, 154-161.

Kröner, A. and Willner, A. P. (1998): *Contrib. Mineral. Petrol.*, 132, 1-20.

Rötzler, K., et al. (1998): *European Journal of Mineralogy*, 10, 261-280.

Schmädicke, et al. (1992): *Contributions to Mineralogy and Petrology*, 110, 226-241.

von Quadt, A. and Gebauer, D. (1998): *Acta Universitatis Carolinae Geologica*, 42, 324-325.

von Quadt, A. and Günther, D. (1998): *Terra Nostra*, 99, (1), 164.

Willner, A. P. et al. (1997): *Journal of Petrology*, 38, 307-336.